

C-I
PCOR-1/005

OFFICIUM

S. VINCENTII

LEVITÆ, ET MARTYRIS.

~~RECITANDUM AB UNIVERSO HISPA-~~
~~niarum, & Indiarum Clero sub Rit Dup. 2.~~

Clasis , cum octava ex Indulto Apostólico , die 22. Januarii.

SUPERIORUM PERMISSU.

Ilerdæ : In Oficina BONAVENTURÆ CORONAS, Typ. Anno 1819.

DIE XXII. JANUARII.

IN FESTO

SANCTI VINCENTII

LEVITÆ, ET MARTIRIS,

DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS

CUM OCTAVA.

*Omnia de Communi unius Martyris
non Pontificis, primo loco, præter
seqüentia.*

AD VÉSPERAS.

ANTIPHONA.

DÓminus dedit mihi línquam e-
ruditam, ut sciam sustentáre eum,
qui lassus est verbo. (*Isai. 50. v. 4.*)

D 2021 901

4

Ant. Repletus sum fortitúdine
Spíritus Dómini, ut annúntiem Ja-
cob scelus suum. (*Mich. 3. 8.*)

Ant. Sapiéntia & fortitúdo Dómi-
ni sunt: tibi, Deus, confiteor, quiá
dedisti mihi. (*Dan. 2. 20. 23.*)

Ant. Dedit mihi Dóminus scién-
tiam sanctórum, & honestávit me in
labóribus. (*Sap. 10. 10.*)

Ant. Certámen forte dedit mihi
Dóminus, ut víncerem, & scirem,
quoniám ómnium poténtior est sapi-
éntiam. (*Sap. 10. 12.*)

CAPITULUM. *Sap. 10.*

JUstum dedúxit Dóminus per vias
rectas, & osténdit illi regnum Dei,
& dedit illi sciéntiam sanctórum: in
fraude circumveniéntium illum áffuit
illi, descenditque cum illo in fó-
veam, & in vinculis non derelíquit
illum.

HYMNUS.

Partas horrifico supplícii modo
Palmas, atqué décus Martyris incliti
Festivo résonent cármine péctora,
Exultantia gaúdio.

Cessérunt fúriæ, cessit atróctas
Illaudáta feri júdicis, ígnium,
Vincénti, rábies fugit, abest procul
Cædis triste periculum.

Trudúntur rápidis sécula séculis,
Et cursu revólant irrevocábili,
Stat, sempérque sacris stabit honóri-
bus

Laus immobilior tua.

Te, lucénte polo, donéc eant dies,
Laudábat hómines, pláusibus æ-
there

xponsábit ovans cœtus, & aúrea
Numquám plectra siléntia.

Summâ laude Pater, Natus & únicus,
Dicátur paritér Nexus amabilis,
Indivisa manens Númine Trinitas

Nunc , olím , siné térmíno.

Amen.

V. Fuit magnus secúndūm nomen suum ; **R.** Máximus in salútem elec-tórum Dei. (*Ecli. 46. 1. 2.*)

AD MAGNIFICAT.

Ant. Cum transieris per aquas, te-cum ero, & flúmina non opérient te ; cum ambuláveris in igne , non com-buréris , & flamma non ardébit in te. (*Isai. 43. 2.*)

ORATIO.

DA nobis , quæsumus , omni-potens Deus , advérsa mundi invicta-mentis constántia toleráre , qui beá-tum Levitam Vincéntium nec minis-terréri , nec pœnis passus es superá-ri ; Per Dóminum nostrum &c.

AD MATUTINUM

INVITATORIUM.

Beátus Vincéntius Christi Martyr triúmphat coronátus in coelis : * Ve-nité , adorémus Dóminum.

HYMNUS.

DElassáta senis língua Valérii
Quæ proférre néquit , dógmata nún-tians ,
Certo martyrio non timido pede
It Vincéntins óviam.

Sectus sanguineo vérberè tráditur
Mactándus fidibus discruciantib; ;
Inténsis váriat carnificis furor
Instrnménta dolóribus.

Prunnis suppósitis , cráteque férrea
Vim perférre diú cójitur igneam ,
Quam solúm váleat sancta repellere
Ardens péctore cháritas.

Uncis viva caro scinditur singulis,
Candentes rénovant vúlnera lámiae,
Dejéctum piceis in spéculis premunt
Testae corpus aculeis.

¶ Vis audire novum supplíciij genū?
Sic fessum thálamo purpúreo locant
Intér delicias, sértaque flórea;
Nec constántia frangitur.

Summá laude Pater, Natus & úni-
cūs,

Dicátur páritér Nexus amabilis,
Indivisa manens Númine Trinitas
Nunc, olim, siné témino.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Factus es suscéptor meus,
Dómine, & refúgium meum in die
tribulatiónis meæ (*Ps. 58. 17.*)

Ant. In quocumque loco fuéris, Dó-
mine, sive in morte, sive in vita ibi
erit servus tuus. (*2. Reg. 15. 21.*)

Ant. Magnificábitur Christus in
córpoore meo sive per vitam, sive per
mortem. (*Phil. 1. 20.*)

¶ Fuit magnus secúndum nomen
suum; ¶ Máximus in salútem elec-
tórum Dei. (*Ecli. 46. 1. 2.*)

De libro Apocalypsis beáti Joánnis
Apóstoli.

LECTIO I. Cap. 2. & 3.

HEc dicit, qui tenet septem stel-
las in déxtera sua, qui ámbulat in
médio septem candelabrorum aureo-
rum: Scio ópera tua, & labórem, &
patiéntiam tuam, & quia non potes
sustinére malos: & tentasti eos, qui
se dicunt Apóstolos esse, & non sunt:
& invenisti eos mendáces: & sus-
tinuísti proptér nomen meum, & non
defecísti. Qui habet aurem, aúdiat
quid Spirítus dicat: Vincénti dabo

10

édere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. Hæc dicit primus, & novissimus, qui fuit mortuus, & vivit: Scio tribulatiōnem tuam, & paupertatēm tuam, sed dives es: & blasphemāris ab his qui se dicunt Judæos esse, & non sunt, sed sunt synagōga Sátanae. Nihil horum tímēas quæ passūrus es. Esto fidélis usqué ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: Tu autem....

R. E coelo membra ista possideo,
* Sed proptér Dei leges nūnc hac ipsa despicio, quóniam ab ipso ea me receptūrum spero. v. Ego non solúm alligāri, sed & morí parátus sum proptér nomen Dómini Jesu. * Sed proptér Dei.... (2. Math. 7. 11.
Act. 21. 13.)

LECTIO II.

HÆc dicit, qui habet rhomphéam

11

utráque parte acutám: Scio ubi hábitas, ubi sedes est Sátanae: & tenes nomen meum, & non negásti fidem meam. Vincénti dabo manna absconditum, & dabo illi cálculum cándidum: & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit. Et hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tamquam flammam ignis, & pedes ejus similes aurichálco: Novi ópera tua, & fidem, & charitatem tuam, & ministérium, & patientiam tuam, & ópera tua novissima plura prioribus. Qui vécerit, & custodíerit usqué in finem ópera mea, dabo illi potestatēm super Gentes, & reget eas in virga férrea, & tamquá vas figuli confringéntur, sicut & ego accépi á Patre meo: & dabo illi stellam matutinam. Tu autem, Angustiæ sunt mihi úndique: * M̄ius est mihi absqué ópere inciderē manus vestras, quám pec-

12

cáre in conspéctu Dómini. ¶ Vincula & tribulatiónes me manent; sed nihil horum vèrō. * Mélius est....
(Dan. 13. 22. 23. Act. 20. 23. 24.)

LECTIO III.

Qui habet septem Spiritus Dei, & septem stellas, hæc dicit: Scio ópera tua :esto vigilans & confirma cetera, quæ moritúra erant. Qui vicebit, vestiétur vestiméntis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen ejus corám Patre meo; & corám Angelis ejus. Et Sanctus, & Verus hæc dicit: Scio ópera tua, & dedi corám te óstium apértum, quod nemo potest claúdere; quia habes virtutem, & servasti verbum meum, & non negásti nomen meum. Fáciam ut de synagóga Sátanae véniant, & adórent antē pèdes tuos, & scient quia ego dilexi

13

te. Quóniam servásti verbum patiētiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra est in orbe universúm. Tene quod habes, ut nemo accipiat corónam tuam. Qui vicerit, faciem illum colúmnam in templo Dei mei, & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitatis Dei mei novæ Jerúsalem, & nomen meum novum. Et hæc dicit Amen, Testis fidélis & verus, qui est principium creatúræ Dei: Qui vicerit, dabo ei sedére mecum in throno meo, sicut & ego vici, & sedi cum Patre meo in throno ejus. Tu autem....

P. Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, maniféstè tu scis, quia, cùm à morte possem liberári, * Durós córporis sustíneo dolores: secúndum ánimam veró proptér timórem tuum libénter hæc pàtior. ¶ Pàtior sed non confúndor: scio cui créddi.

* Duros cōporis..... Glória Patri....
Duros cōporis... (2. Machabæor. 6.
30. 2. Timh. 1. 12.)

IN II. NOCTURNO.

Ant. Stetit contra reges horréndos in portentis, & signis. (*Sap.* 10. 16.)

Ant. Tormenta suscépit ; ita ut miraréntur , quod tamquam níhilum dúceret cruciátus. (2. Mac. 7. 8. 12.)

Ant. Probàvit me Dóminus quasi aurum , quod per ignem transit. (*Job.* 23. 10.)

R. Si consistant adversum me castra , non timébit cor meum.

R. Si exúrgat adversum me prælium , in hoc ego sperábo. (*Ps.* 26. 3.)

LECTIO IV.

Ex SS. Aug. & Léon. Serm. de S. Vinc.; ex prudent. Carm. 5. & Act. ap. Ruinart.

VIncéntius Martyr ille exímius ,

quem Paulínus Hispaniàrum vocat decus & ornaméntum; quem devótis àdeo Augústinus coluit obséquiis , ut sermónibus quinque laudes ejus dixerit; quem hymnis, & carminibus Prudentius cécinit Mártyrem toto terrárum orbe celebérimum , Oscæ in Hispánia citerióre nòbili ortus genere, Valério Cæsaraugustàn Episcopo, màximæ sanctitatis viro , litéris & disciplinis informàndus ab infantia tráditus est : qui in doctrína & virtúte gradu céleri sic est progréssus , ut à Valério ordinátus Diàconus , ab eódem Præsule , qui ppter linguam impeditiorem verbi ministério minús erat idóneus , prædicandi partes accéperit. Dum autém créditum sibi munus summâ cum laude, fructu nec minóri adímplet , in persecutiōne Diocletiáni comprehénsus , Valentiam in Hispania ad Daciánūm Præsidem vinctus duci-

tur. Tu autem....

R. Hanc tentatiōnem * Ideo permisit Dóminus evenire illi, ut pós-teris dārētur exēplum patientiæ ipsius. ¶ In labōribus plūrimis, in carcēribus abundantius, in plagis suprà modum, in mortib⁹ freqüēt̄. * Ideo permisit.... (Tob. 2. 12. 2. Cor. 11. 23.)

LECTIO V.

Verum quēm coram Christiāna plebe infrācto á labōribus à animo prædicáverat, invicta à suppliciis constāntia coram tyrānno Christum profēssus est. Christianæ religiōnis cultōrem se ausus propalam dicere, Præsidis furēntis jussu vinc⁹ retortis brāchiis extēnsus est, donēc ossa sēdibus suis singula moverēntur: móx ferreis úngulis semel atque iterū excarnificatus est. Ipse autēm,

spretis tormentis, immōtus ac qua-si esset sinè ullo doloris sensu, nec minis, nec iterat̄is cruciātibus ad-duci pótuit, ut thus idōlisadoléret, nequē ut libros sacros trāderet: qua-própter craticulæ subjēctis ardēntibus prunis impónitur; applicāntur membris lāminæ; decūrrit inter candēntis ferri asperitatem líquor; stri-dens flamma arvinā respērgitur; salis ignibus sparsi crepitāntes minūtiæ per membra dissiliunt: intēra Martyr invictus, erēctis in cōlum oculis, Dóminum precabātur. Tu au-tem....

R. Probāvit mē Deus quāsī au-rum, quod per ignem transit: * Ves-tigia ejus secútus est pes meus, vi-am ejus custodívi, & non declinávi ex ea. ¶ Ad cognoscēndum Chris-tum, & societātem passiōnum illiū, configūrat⁹ morti ejus. * Vestigia ejus.... (Job. 23. 10. 11. Philip. 3. 10.)

LECTIO VI.

Post hæc in carcere testaceis fragmentis strato distenditur, ut testarum aculei vulnerum dolorem exasperarent. Sed illustrato cœlitus carcere, Angelorum fovetur obsèquo, allóquio mulcetur, solutis nèxibus deambulans psallit, consonat vocis Angelicæ modulata suavitas: quod per rimas consciéntes stupefacti carcere custodes, Christianæ religioni fidèliter se dedunt. Eductus indè Vincèntius molli cùlcitræ impónitur, ut aliquantulum recreatus ácrius denuò torquéretur; verum pretiosam resolutus in mortem, Daciánō inánitèr de supplício cogitante, Deo autem cleménter disponente de præmio, cœlo spíritum réddidit. Circumstantium freqüentia Sancti vestigia deosculando prolámit, vulnera totius láceri corporis piâ curiositatē

palpat, sanguinem línteis excipit sacrâ veneratiōne pósteris profuturum. Conténdit adhuc cum mórtuo cädavere Daciánus; sed frustra feris objicit, corax namqué custos cœlitus designáatur, qui eas, trucémque lumen rostro & alis à thesaúro sibi crédito remotiūs arcet: frustra pròjicit in mare; quod étenim minimè apparere satágerat, nutu divino semper pròditur corpus, ut religiosius humandum, inquit Augústinus, venerandumque demonstraréatur. Tu autem..

¶ Post tempestátem tranquillum facis, Dómine; & post lacrymatiōnem & fletum exultatiōnem infundis. * Sit nomen tuum, Deus Israel, benedictum in sécula. ¶ Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus dedit consolationem aeternam, & spem bonam in grátia. * Sit nomen tuum..... Glória Patri..... Sit nomen tuum.....

(Tob. 3. 22. 23. 2. Thes. 2. 15.)

A 302 901

IN III. NOCTURNO.

Ant. Proptér opus Christi usqué ad mortem accéssit, tradens ánimam suam. (*Philip.* 2. 30.)

Ant. Mundus óbiit, per ómnia in Dómino confidens. (*2. Mach.* 7. 40.)

Ant. Vita decéssit, univérsae genti memòriam mortis suæ ad exémplum virtútis derelínqüens. (*2. Mach.* 6. 31.)

v. Justus cum cecíderit, non collidétur; *r.* Quia Dóminus supponit manum suam. (*Ps.* 36. 24.)

Léctio sancti Evangélii secúndùm
Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolite timére eos, qui occídunt corpus, animam autém non possunt occidere. Et réliquā.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 274, & 275. (al. 8, & 12. de Sanct.) in fest. S. Mart. Vinc.

MAgnum spectáculum spectávi-
mus oculis fidei, Mártyrem
sanctum Vincéntium ubíquè vin-
céntem. Vicit in verbis, vicit in
poenis, vicit in confessione, vicit in
tribulatióne, vicit exústus ignibus,
vicit submersus fluctibus: postrémò
vicit tortus, vicit mórtuus. *¶* Quis
istam patiéntiam mílti suo donávit,
nisi qui pro illo prior sanguinem fü-
dit? cui dícitur in Psalmo, Quóniam
tu es patiéntia mea, Dómine;
Dómine, spes mea á juventúte mea.
Magnum certámen magnam cóparat
glóriam, non humanam nec tem-
porálem, sed divinam & sempitér-
nam. Fides pugnat, & quando fides

pugnat carnem nullus expùgnat. Tu autem....

B. Testimónium consecútus est esse justus , testimónium perhibénte munéribus ejus Deo; * Et defúnctus ad húc lóquitur. In vita sua fecit monstra , & in morte mirabília operátus est. * Et defúnctus... (*Heb. 11. 4. Eccli. 48. 15.*)

LECTIO VIII.

Quisquis putat sanctum Vincéntium viribus suis ista potuisse , nimis errat. Quisquis enim víribus suis hoc se posse præsúmpserit , etsi vidétur vincere patiéntiā , vincitur á supérbia. Bené vincere hoc est , univérsas máchinas (diáboli) vincere. Illécebras dúm minístrat , vincitur per continéntiam: pœnas & tormenta infligit , vincitur per patiéntiam: erróres sùggerit , vincitur per

sapiétiam. Si consideréatur in ista passióne humána patiéntia , íncipit esse incredibílis ; si agnoscátur divína poténtia , désinit esse mirabilis. Tanta grassabátur crudélitas in Mártiris córpore , & tanta tranquilitas proferebátur in voce , tántaque pœnárum aspéritas sæviébat in membris , & tanta secúritas sonábat in verbis , ut miro modo putarémus , Vincéntio patiénte , álium non loquéntem torquéri. Et veré , fratres , ità erat : prósus ita erat: álius loquébátur. Promísit enim & hoc téstibus suis Christus in Evangélio , quos ad hujúsmodi certámina præparábat. Sic enim ait : Nolite præmeditári quómodò , aut quid loquámini. Non enim vos estis qui loquimini , sed Spíritus Patris vestri , qui lóquitur in vobis. Tu autem....

ɛ Numquíd narrábit áliquis in sepúlcro misericòrdiam tuam , Dómi-

ne? * è numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, & justítia tua in terra oblivíonis? ¶ Nunc, Dómine, résponce in eo quod manum tuam exténdas ad sanitátes, & sínna, & prodígia fíeri. * è Numquid... Glória Patri... è Numquid.... (*Ps. 87. 12. 13. Act. 4. 29. 30.*)

LECTIO IX.

Déniquè his præmissis futúræ videlicet retributiónis finibus, étiàm in hoc mundo Mártyrum glóriam demonstrémus. ? Quæ hódiè régio, quæve província ulla, quoúsque vel Románum impérium, vel Christiánum nomen exténditur, natálem non gaudet celebrare Vincéntii? è Quis autém hódiè Daciàni vel nomen audisset, nisí Vincéntii passióinem legisset? Quód verò tantá curá servávit Dóminus Mártyris corpus, è quid

aliud demonstràvit nisi se gubernàsse vivéntem, quem non relíquit exani- mem? Vicit ergo Daciànum vivens Vincéntius, vicit & mórtuus. Vivens torménta calcàvit, mórtuus māria transnatàvit. Sed ipse inter undas gubernàvit cadàver extíctum, qui inter úngulas ànimum donávit invictum. Non flexit flamma tortoris corpus ejus; non mersit aqua maris corpus ejus. Sed in his & hujúsmodi nihil est áliud nisi, Pretiosa in conspéctu Dòmini mors Sanctòrum ejus. Tu autem...

Te Deum laudámus...

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. **F**actus est Dóminus protéctor meus; salvum me fecit, quóniam vòluit me (*Ps. 17. 20. 21.*)

Ant. Deus meus misit Angelum suum; qui à corám eo justitia invénta est in me. (*Dan. 6. 22.*)

Ant. Transívi per ignem & aquam; & eduxisti me, Dómine, in refrigérium. (*Ps. 65. 12.*)

Ant. Tamquád prodigium factus sum multis; & tu, Dómine, adjútor fortis. (*Ps. 70. 7. 8.*)

Ant. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: in réliquo repósita est mihi coróna justitiæ. (*2. Timoth. 4. 7. 8.*)

CAPITULUM. *Sap. 10.*

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi règnum Dei, & dedit illi scíentiam sanctórum: in fraude circumveniéntium illum affút it illi, descenditque cum illo in fóveam, & in vinculis non dereliquít illum.

HYMNUS.

Heros suplícii victor in ómnibus,
Elúsis fátui júdicis ártibus,
Lecti blandítias déserit ávolans
Trans fulgéntia sydera.

Coelum prodigiis, corpus ut integrum
Projéctum médiis prestet agris,
favet,
Custos corvus adest: nec vólucres,
nequé

Accédunt ávidæ feræ.
Judex aequóreis flúctibus ímparat
Mergi, reliquiis ne páteat locus;
Incassúm, plácide nám refluéntibus
Stans undis supér énnatat.
Adsis, ó, fámulis rité precántibus,
Vincénti, ràdium lúminis ímpetrá,
Ne cedat píetas fracta periculis,
Succumbátque labóribus.

Id nostro máneat corde recónditum,
Quód torménta breví prætereúntia
Ætérnæ páriunt præmia gloriæ,

Permansi^{ra}que gaudia.

Summâ laude Pater , Natus & únicus,
Dicátur páriter Nexus amabilis ,
Indivisa manens Númine Trinitas
Nunc , olim , siné témino.

Amen.

℣. Custodivit Dóminus ómnia os-
sa justi; ℣. Unum ex his non conte-
rétur. (*Ps. 33. 21.*)

AD BENEDICTUS.

Ant. Amplificátus est in mirabili-
bus suis ; ℣ & quis potest similitér sic
gloriári ? Poténtiā nemo vicit illum ,
& mórtuum prophetávit corpus ejus :
in vita sua fecit monstra , & in mor-
te mirabília operatus est. (*Eccli. 48.
4. 13.*)

ORATIO.

Da nobis , quæsumus , omnípotens

Deus , advérsa mundi invictā mentis
constántiā toleráre , qui beátum Le-
vitam Vincéntium nec minis terré-
ri , nec poenis passus es superári ;
Per Dóminum nostrum....

AD PRIMAM

Ant. Factus est... *Léctio brevis* ,
Capitulum Nonæ.

AD TÉRTIAM

Ant. Deus meus .. *Capitulum Jus-*
tum dedúxit.... ut in i. Vésperis.

℟. *breve.* Fuit magnus * Secún-
dum nomen suum. Fuit.... ℣. Máxi-
mus in salútem electórum Dei.
Secúndum.... Glória Patri.... Fuit...
(*Eccli. 46. 1. 2.*)

℣. Si consístant advérsum me cas-
tra , non timébit cor meum : ℣. Si
exúrgat advérsum me prælium , in
hoc ego sperábo. (*Ps. 26. 3.*)

AD SEXTAM.

Ant. Transívi....

CAPITULUM.

Sap. 10.

Custodívit illúm Dóminus ab ini-
mícis, & á seductóribus tutávit il-
lum, & certámen forte dedit illi ut
vínceret, & sciret quóniam ómnium
poténtior est sapiéntia.

R. *breve.* Si consístant advérsum
me castra, * Non tímébit cor meum.
Si consístant.... *v.* Si exúrgat advér-
sùm me prælium, in hoc ego spe-
rábo. Non timébit.... Glória Patri...
Si consístant.... (*Ps. 26. 3.*)

v. Justus cum cecíderit, non col-
lidétur; *R.* Quiá Dóminus suppónit
manum suam. (*Ps. 36. 24.*)

AD NONAM.

Ant. Bonum certàmen....

CAPITULUM.

Sap. 10.

Intrávit Deus in ániam servi sui,
& stetit contra reges horréndos in
porténtis & signis: ideó decantávit,
Dómine, nomen sanctum tuum, &
victrícem manum tuam laudávit pà-
riter.

R. *breve.* Justus cum cecíderit,
* Non collidétur; Justus.... *v.* Quiá
Dóminus suppónit manum suam.
Non collidétur..., Gloria Patri.... Jus-
tus... (*Ps. 36. 24.*)

v. Custodívit Dóminus ómnia os-
sa justi; *R.* Unum ex his non conte-
réatur. (*Ps. 33. 21.*)

IN II. VÉSPERIS.

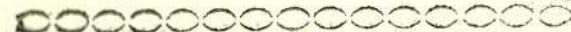
Ant. Factus est Dóminus.... *ut ad*
Laud. Psalm. Dixit Dóminus.... *&*
loco ultimi, Psalm. Crédidi....

CAPITULUM. Justum dedúxit....
Hymnus Partas.... *ut in I. Vésperis.*

v. In séculum memória ejus in
 benedictiōne; v. Et nominātus est
 usque ad novíssimum terrae. (I.
Mach. 3. 7. 9.)

AD MAGNIFICAT.

Ant. Résponce ad oratiōnem servi
 tui, Dómine Deus, quam orat co-
 rám te hódiè: ut exàudias depreca-
 tiōnem populi tui. (3. *Reg.* 8. 28. 30.)

DIE XXIX. JANUARII.

OCTAVA.

S. VINCÉNTII

LEVITÆ ET MARTYRIS.

DUPLEX.

Omnia ut in die Festo præter Lectiones 1.
Nocturni, quæ erunt de Scriptura ocurrente, *&*
sequéntes.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

Serm. 13. in nat. S. Vinc. M.

Cunctórum licet, dilectíssimi,
 gloriósas Mártýrum passiónes, quos

vindictam , cuius gemit ex virtute
victoriā. Feris namquē & cānibus
decēpta furoris supērbia assumēdūm
prōjici mandat lictoribus , ut tali pas-
tu eōrum implēret ventrem , quōrum
ipse gerēbat mentem . Sed ut dīvīnis
ex crescētibus benefīciis majōris vic-
tōriæ Vincēntio grātia conferrētur ,
mittitur corvus , avis amīca cadavē-
ribus , expōsitas cōporis dapes ser-
vatūra jejūna . Qui ut cōelitūs sē cōs-
tōdem designātum ostēnderet , ad-
ventāntes rēliquas aves éminūs non
segni ímpetu perturbābat : intēr quas
immānem quoquē lūpum própiūs ac-
cedēntem , vēluti qui commissūm
thesaūrum sacrilegā audaciā attami-
nare prēsūmeret , pennis & alis di-
vērberans procūl abēgit . Sed ille ,
quōd non tam ad inferēdam venīs-
set injūriām , quām ad augēdām
mīrāculi pompām , quadam sui habi-
tūdine stūpidus indicābat . Tu autem ..

LECTIO VI.

O impudens furor , & stulta ve-
sānta ! Corvus obsēquitur , lupus ve-
nerātur , Daciānus persēquitur , nec
erubēscit velle se adhūc ferox pē-
dere , quem mansuefacta bestiālis fē-
ritas satagēbat protégere . Unde ad
occulēdām Mārtiris laudem , non
jam secrētūm , sed profūndūm élē-
git : credens sibi ad delitescēdām
ejus glōriām non claustra fidem ser-
vatūra , sed māria : quasí non idem
elémēti dōminus esset , per quem
dudūm ei cāceris adbitā cōlestī
fulgōre radiāta micuīssent . Datur
nautis mergēdūm corpus in flūctū-
bus : ut àd auxiliū saltēm aquora
proficerent , cui ad vincēdūm Chris-
ti mīlitem terra defecīsset . Enavigā-
tis itaqūe magnā ex parte freti gur-
gītibus , projēctūm inter sorbēntes

undas præpotens est Dei déxtera consecúta: & quæ spíritum intúlerat in cœlum, corpus mox rétulit ad sepúlcrum. Sic prædicátor veritatis, charíssimi, nec tormentorum vín-
citur pœnis, nec tenebrósi cáceris superátur angústiis. Non á béstii dilaniátur, non profundo celátur, sed littori rédditur, præcónio diffamátur; ut qui veré conféssus fúerat nomen Deitatis, veritáte sibi adéssé experiréatur divinæ suffrágia bonitatis: consequénsque erat, quátenus ad ejus visiónem per mortem attín-
geret, quem probábilis vitæ con-
versatióne semper attestátus fuíisset; sciens quod de contémptu præséntis vitæ glória surgit beatitúdinis ætér-
næ. Tu autem...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discí-
pulis suis: Nolite timére eos, qui
occídunt corpus, ániam autém non
possunt occídere. Et réliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 276, 277, (al iā. de Sancti. & 102. de
Divers.) in Fest. Mart. Vinc.

IN passióne, quæ nobis hodiè recitá-
ta est, fratres mei, evidéntè ostendi-
tur judex ferox, tortor eruéntus, Mar-
tyr invictus. In cuius córpore pœnis
váriis exaráto, jam torménta deféce-
rant, & adhuc membra durábant. Tot
cónvicta miráculis persistébat impíe-
tas, tot vexáta supplíciis non cädébat

infírmitas: agnoscáatur ergò operáta divinitas. & Quandó ením corruptibiliis pulvis contra tam immánia torménta duráret, nisí in eo Dóminus habitáret? In his enim ómnibus ille agnoscéndus, ille glorificándus, ille laudádus est, qui & in prima vocatióne de dit fidem, & in supréma passióne virtútem. & Vultis nosse quia utrùmque donatum est? Audíte Apóstolum Paulum: Vobis, inquit, donátum est pro Christo, non solum ut credatis in eum, verum etiam ut patiámini pro eo. Accéperat hæc útraque Levita Vincéntius, accéperat, & habébat. Si ením non accepísset, & quid habéret? Habébat in sermóne fidúciam, habébat in passióne tolerántiam. Tu autem....

LECTIO VIII.
Clariòrem nobis Mártyrem tot torménta faciébant. Multíplici enim vúlnerum varietate confóssus, non dese-

rébat pugnam, sed ácrius iterábat. Pútáres quod eum durátet flamma, non úreret; & tamquàm fíguli fornax lütum molle suscípiens, duram rédderet testam. Póterat Martyr noster dicere Dacià no: Jam non urit ignis tuus cár-nem meam, quia exaruit velut testa vírtus mea. Et quóniam veráciter scriptum est. Vasa fígulí probat fornax, & hómines justus tentatio tribulatiónis; probátus est, atque decoctus illo igne Vincéntius: arsit veró, & crèpuit Daciánus. Si ením non ardèbat, & undé clamábat? Quid ením erant verba irascéntis, nisi fumus ardéntis? Ergò Mártyri nostro, refrigérium in corde habénti, flamas extrínsecus ad-movèbat: sed ípse fácibus furoris ac-cénsus, tamquàm clíbanus intusar-débat, & habitatorem suum diábolum concremábat. Non tantum Mártyrem cruciábant torménta, quantum illum vastábat insània. Tu autem.....

infírmitas: agnoscáatur ergo operáta divinitas. & Quandó enim corruptíbilis pulvis contra tam immánia torménta duráret, nisí in eo Dóminus habitáret? In his enim ómnibus ille agnoscéndus, ille glorificándus, ille laudáns est, qui & in prima vocatióne dicit fidem, & in supréma passióne virtútem. & Vultis nosse quia utrùmque donatum est? Audíte Apóstolum Paulum: Vobis, inquit, donátum est pro Christo, non solùm ut credatis in eum, verum etiam ut patiámini pro eo. Accéperat hæc útraque Levita Víncéntius, accéperat, & habébat. Si enim non accepísset, & quid habéret? Habébat in sermóne fidúciam, habébat in passióne tolerántiam. Tu autem....

CLariòrem nobis Mártyrem tot torménta faciébant. Multípli enim vúlnerum varietate confóssus, non dese-

rébat pugnam, sed ácrius iterábat. Pútates quod eum durátet flamma, non úreret; & tamquàm fíguli fornax lutum molle suscípiens, duram rédderet testam. Póterat Martyr noster dicere Dacià no: Jam non urit ignis tuuscár-nem meam, quia exáruit velut testa virtus mea. Et quóniam veráciter scriptum est. Vasa fígulí probat fornax, & hómines justus tentatio tribulatiónis; probátus est, atque decóctus illo igne Vincéntius: arsit veró, & crèpuit Daciánus. Si enim non ardèbat, & undé clamábat? Quid enim erant verba irascéntis, nisi fumus ardéntis? Ergò Mártyri nostro, refrigérium in corde habénti, flamas extrínsecus admovèbat: sed ípse fácibus furoris acénsus, tamquàm clíbanus intusar-débat, & habitatorem suum diábolum concremábat. Non tantum Mártyrem cruciábant torménta, quantum illum vastábat insània. Tu autem.....

diendo se puede celebrar por uno y otro Clero, tanto en España como en las Indias, con rito doble de segunda clase, con Octava, Oficio y Misa propia, cuyo apostólico decreto, que original nos ha sido exhibido por el excelentísimo señor duque de Villahermosa, promotor especial del culto de este santo Mártir, es del tenor siguiente:— Hispaniarum.— Ecclesia Dei firmiter ædificata super fundatum Apostolorum & Prophetarum ipso summo angulari lapide Christo Jesu, saevientium persecutionum furorem confregit ingenti eorum multitudine qui pro Christiana fide asserenda, nec ærumnis labefactati, nec tormentorum vi conterriti, nec mortem extimescentes invicto de Tyrannis animo triumpharunt. Eminet inter eos S. Levita Vincéntius Hispaniarum decus & ornamentum, qui præclarissimo consumato Martyrio, illustrem toto Orbe terrarum gloriam, suique nominis celebritatem est adeptus. Sed quæ communis est in Santos Martires fidelium Religio, illos potissimum excitat ad peculiarem cultum, venera-

tionemque iis exhibendam, quibus communio Nationis & Patriæ legitimum, nobilemque titulum præbet. Hisce rationibus, piaque in Sanctum Levitam devotione, necnon votis quamplurium spectatissimorum Episcoporum, Cleri, & populi permotus Catholicus Hispaniarum Rex Ferdinandus, per suum apud Apostolicam sedem Oratorem, supplicavit SSmo. D. N. Pio VII, Pont. Max., ut potestatem facere dignaretur utriusque Clero Regnum Hispaniæ & Indianum solemnius celebrandi Festum Sancti Levitæ & Martyris Vincentii sub rit. dup. secundæ classis cum Octava, & cum Officio, & Missa propriis ad Rubricarum leges rite dispositis. Et Sanctitas Sua, me infrascripto S. R. C. Secretario referente, Religionem piissimi Regis plurimum commendans indulxit, ut in omnibus Dominiis eidem Catholico Regi subiectis ab universo Clero Festum Sancti Vincentii solemniorii cultu in posterum quotannis celebrari possit sub ritu vide licet secundæ clasis cum Octava, & cum Officio, & Missa propriis ab Emo. & Rmo.

LECTIO IX.

Sed jam, fratres, illa omnia transierunt, & ira Daciáni, & poena Vincéntii. Nunc autem poena Daciáno, corona verò manet Vincéntio. Hoe atténdite, & fidem vestram interrogate. Sanctus Vincéntius si formídine tormentorum negaret Christum, videretur corpori pepercisse: quàdam autem conditione mortali, corpore solveretur. Quid ageret in resurrectiōne, cum in aeternum ignem præcipitarétur? Negans Christum, negatur à Christo: Qui negaverit me, inquit, coram homínibus, negabo eum coram Patre meo, qui est in cœlis. Ecce negaret, quiéserent illi tortores, & vulnerato animo, sanum esset corpus; immo occiso animo, viveret corpus: quid prodésset in aeternum mórtuo brevis corporis vita? Tu autem....

Te Deum laudamus....

NOS D. FRANCISCO YÁÑEZ BAHAMonde, Canónigo de la santa Patriarcal Metropolitana iglesia de Sevilla, Caballero Gran Cruz de la real y distinguida Orden Española de Carlos III., Exáctor y Colector general de las pensiones consignadas á la misma real Orden, individuo nato de la real Junta de la Inmaculada Concepción, Juez privativo del Nuevo Rezado, Capellan de honor de S. M., del su Consejo, y Comisario Apostólico general de las tres gracias de Cruzada, Subsidio y Escusado en todos los reynos y señoríos de S. M. C. &c.

Por quanto á súplica de nuestro católico Monarca el Sr. D. Fernando VII. (Dios le guarde) dirigida á nuestro santísimo Padre Pio Papa VII, se ha dignado S. S. elevar á mas alto rito que el que hoy goza la festividad del ilustre Mártir S. Vicente Levita, gloria y ornamento de la Iglesia de España, conce-